

Goigs de Nostra Senyora de l'Antiguitat

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Santa Maria de l'Antiguitat
Alçada: 591

Coordenades:

Latitud: 42.01548
Longitud: 1.84412
UTM Est (X): 404295
UTM Nord (Y): 4652141

Classificació

Número de fitxa 08049 - 288
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Autoria de l'element: Mn. Ramon Camps
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Santa Maria de l'Antiguitat](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 31/07/2012 - 02:00

Descripció

Goigs que es canten a lloança de la Mare de Déu de l'Antiguitat amb lletra de Mn. Ramon Camps, lleugerament retocada, i aprovats pel Sr. Bisbe Valentí Comellas, ambdós naturals de Casserres. Música popular. La lletra diu:

Puix nostra intercessora /el cel us ha nombrat:/ Casserres us honora/ per Mare de pietat.
Encara no existia/ el temps ni l'univers,/que en vós ja Déu tenia/ son goig i sos plaers; / per Reina us condecora/ del món, en ser creat.
Sou obra primorosa,/ prodigi de candor,/ la més pura i formosa / que ha fet el Creador,/ puix cap mirada enllora /vostra formositat.
Pels fills d'eixa encontrada / amb zel i amor coral / heu estat venerada / de temps immemorial: / Que bé us escau, Senyora,
el nom d'Antiguitat!
De sant Salvi en el temple / rebéreu culte honrós; /deis monjos amb l'exemple / augmenta la fe en vós, / s'arrela i corrobora / per tot aquest veínat.
Del temps per la cruesa / perdut el monestir, / d'amor la vila encesa / un temple us va bastir; / per Reina i Defensora / us ha sempre aclamat.
L'augment de fe exigia / més ample i ric palau, / i el poble us construía /un altre tron de pau; / fou obra tal millora / d'amor i caritat.
La imatge primitiva / del culte es retira: / tan bella i atractiva /l'artista us císellál /Deis cors sou robadora, / íelic captivitat!
Les mares us ofrenen / el fruit del seu amor, /i si els mals les apenen, / us pregunten amb fervor; / del trist consoladora, /
llurs precs heu escoltat.
En temps de gran secada, /de guerra i malvestats, /a vós, nostra advocada, / tenim els ulls posats, / puix nostra vetlladora / us heu sempre mostrat.
En qualsevol desgracia / trobem un dolc conhort / en vós, font de la gracia, /en vida i en la mort; / ningú, si amb fe us implora, / se'n va desconsolat.
Sou nostra protectora / en tota adversitat: /Casserres us honora / per Mare de pietat.

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original.
Existeix una edició de l'any 1907 amb una lletra diferent.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres

dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

BRIONES, Margarita i SANTACREU SIMON, Joan (1988): Goigs i devoció popular al Berguedà, a L'EROL núm. 23, Berga.

NOBLES EN LA VILA

Pura i santa i noble i casta,
de culte i de fe i de caritat,
l'esperem us honora,
per Mare de pietat.

En tota la nostra
el temps ni l'anyada,
que en vós la Deu bendia
un gorg i un plor i un
per folla de doctores
del món, se per vós.

Sua mltre i mltre
pocot de cançons,
la meua i la meua
i la meua i la meua
per folla de doctores
del món, se per vós.

Deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

Deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

Deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

L'anyada, de fe i de caritat,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

L'anyada, de fe i de caritat,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

L'anyada, de fe i de caritat,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

Deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

Deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

Deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe,
deu Mare de pietat i de fe.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding, with dark stitching or thread visible. There is no text or other markings on the page.

